

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.638 van 20 oktober 2015
in de zaak A. 216.462/XIV-36.571**

In zake: Chretien MOORS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Malumgré
kantoor houdend te 3980 Tessenderloo
Lichtveld 38/001
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Defensie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 juli 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit nr. 786 van 25 mei 2015 ‘betreffende een verlenging van een schorsing bij ordemaatregel van een beroepsofficier’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die verschijnt voor verzoeker, en kapitein-commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is beroepsofficier niveau B, in de graad van kapitein-commandant.

3.2. Bij ministerieel besluit nr. 93240 van 11 augustus 2014 wordt verzoeker bij ordemaatregel geschorst voor een periode van drie maanden naar aanleiding van een opsporingsonderzoek lastens hem wegens “ernstige feiten”. Deze ordemaatregel wordt achtereenvolgens verlengd voor telkens drie maanden met koninklijke besluiten van 23 november 2014 en van 22 februari 2015.

Met een koninklijk besluit van 25 mei 2015 wordt de schorsing bij ordemaatregel een derde maal verlengd voor een periode van drie maanden. Dit is de thans bestreden beslissing.

3.3. Bij koninklijk besluit nr. 965 van 23 augustus 2015 wordt de schorsing bij ordemaatregel opnieuw verlengd voor een periode van drie maanden. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende

noodzakelijkheid van deze beslissing is verworpen bij arrest van de Raad van State nr. 232.478 van 7 oktober 2015.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Onder het kopje “belang” voert verzoeker aan dat de opgelegde maatregel hem zowel een materieel als een moreel nadeel toebrengt, doordat hij enerzijds maar 75% van zijn wedde ontvangt en anderzijds doordat de bijkomende schorsing van aard is om hem te stigmatiseren.

Onder het kopje “spoedeisendheid” gaat verzoeker verder in op het stigmatiserend karakter van de maatregel. Verzoeker zet daarbij uiteen dat hij een moreel nadeel leidt dat niet door een vernietigingsarrest alleen kan worden hersteld omwille van het stigmatiserende karakter van de verlenging van de preventieve schorsing naar de buitenwereld toe, ook al heeft die geen tuchtrechtelijk karakter en wordt er geen standpunt ingenomen over zijn schuld. Verzoeker meent dan ook dat niet kan worden betwist dat de opgelegde schorsing bij ordemaatregel een ernstig grievende maatregel is. Verzoeker stelt dat hij de wens had geuit om op 1 juli 2015 op rustpensioen te worden gesteld, hetgeen nu ingevolge de schorsing bij ordemaatregel voor onbepaalde tijd werd uitgesteld.

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevallt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties te willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. Het thans bestreden koninklijk besluit is na de voormelde koninklijke besluiten van 23 november 2014 en van 22 februari 2015 de derde beslissing op rij waarmee de aanvankelijk met een ministerieel besluit van 11 augustus 2014 opgelegde voorlopige schorsing voor een duur van drie maanden wordt verlengd voor dezelfde duur. Het gaat dus om de vierde beslissing waarmee deze ordemaatregel wordt opgelegd. Na de thans bestreden beslissing is de aanvankelijk opgelegde schorsing nogmaals voor een duur van drie maanden verlengd met een koninklijk besluit van 23 augustus 2015. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing is verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 232.478 van 7 oktober 2015.

De thans aangevoerde redenen ter adstructie van de spoedeisendheid waren reeds aanwezig op het ogenblik van de initiële beslissing tot voorlopige schorsing, minstens op het ogenblik van de navolgende verlengingen van deze ordemaatregel. Evenwel blijkt dat verzoeker geen van de voorgaande beslissingen heeft aangevochten met een vordering tot schorsing. Dit impliceert dat verzoeker inzichtelijk moet maken waarom de zaak ondertussen thans voor hem spoedeisend is geworden, terwijl ze dat voorheen blijkbaar niet was. Dit alles doet hij niet in het inleidend verzoekschrift.

Uit wat voorafgaat volgt dat, daargelaten de vraag welk belang verzoeker nog heeft bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die thans reeds volledige uitwerking heeft gehad en die onderwijl met een nieuwe beslissing is verlengd, hij in zijn verzoekschrift geen overtuigende redenen aangeeft die aannemelijk maken waarom er te dezen, anders dan bij de vorige beslissingen, thans wel sprake zou zijn van spoedeisendheid.

8. Uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat verzoeker niet aantoont dat er sprake is van spoedeisendheid.

9. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques